

Зная какво трѣба и на двама ви, и нито единътъ нито другійтъ ще имате дася о-плаквате отъ това, което съмъ си на-умилъ да свърша. И, за да почна (*кѣмѣ Славча*) я кажи ми ты, познавашъ ли е-дна млада, на имѧ Марія, която живѣе тадѣва близу до насъ?

Славчо.

Да, тате.

Грабчо, къмъ Лалка
И ты?

Лалка.

Чухъ да приказватъ за нея.

Грабчо, къмъ Славча.
Какъ ты ся види, сынко, тази млада
дѣвойка?

Славчо.

Хубавица за чудо, тате.

Грабчо.

Изгледътъ ѝ?

Славчо.

Много скромна, и твърдъ остроумна въ
сѫщото време.

Грабчо.

Обхожданіето ѝ, начинътъ ѝ?

Славчо.

Изрядни безъ съмнѣніе.

Грабчо.

Не ли ти ся види чи една такава дѣ-
войка заслужва да привлече върху [си
вниманіето на нѣкого?]